

NIKOLA HAJDIN, redovni profesor Građevinskog fakulteta Univerziteta u Beogradu, redovni član i predsjednik Srpske akademija nauka i umetnosti, inostrani član AINCG od 2010. godine.

Rođen je u Vrbovskom - Republika Hrvatska. Po nacionalnosti je Srbin. Doktorsku disertaciju odbranio je na Građevinskog fakulteta u Beogradu, 1956. godine. Za naučnog saradnika Građevinskog fakulteta izabran je 1958, za docenta 1960, za vanrednog profesora 1961, a za redovnog profesora 1966. godine. Bio je dekan je Građevinskog fakulteta u Beogradu.

Pored predmeta na osnovnim studijama: Teorija konstrukcija, Otpornost materijala i Teorija površinskih nosača predavao je i na poslediplomskim studijama sledeće predmete: Teoriju plastičnosti, Nelinearnu elastičnost i Teoriju tankozidnih nosača.

Za dopisnog člana Srpske akademije nauka i umetnosti izabran je 1970. godine, a za redovnog 1976. godine. Potpredsednik je SANU od 1994. do 2003. godine, a predsednik SANU od 2003. godine.

Inostrani je član Slovenačke akademije nauka i umetnosti, Evropske akademije nauka, umetnosti i literature sa sedištem u Parizu, Evropske akademije nauka i umetnosti sa sedištem u Salzburgu; Nacionalne akademije u Atini, Evropske akademije nauka, Belgija. Izabran je 2000. godine za počasnog doktora Nacionalnog tehničkog univerziteta Atine.

Član je: Grčkog udruženja za naučna istraživanja metalnih konstrukcija, naučnog komiteta časopisa Costruzioni Metaliche (Italija), Švajcarskog udruženja za čelične konstrukcije, Međunarodnog udruženja za mostove i visokogradnju (IABSE), naučnog komiteta Međunarodnog udruženja za čelične konstrukcije (Eurosteel), počasni je član: Jugoslovenskog društva za mehaniku, Jugoslovenskog društva građevinskih konstruktera i Grčkog nacionalnog društva za teorijsku i primenjenu mehaniku.

Predložio je (1954) i razradio jedan metod za numeričko rešavanje graničnih zadataka Teorije elastičnosti, koji se pokazao prikladnim kako u Teoriji linijskih nosača, tako i u Teoriji površinskih nosača. Metod je zasnovan na savremenim shvatanjima o numeričkoj analizi i primeni elektronskih računara. Što se tiče njegove široke primene, teško je tačno odrediti koliko je puta citiran. Možemo reći da je citiran više od 100 puta u inostranoj naučnoj literaturi.

Naučna delatnost Nikole Hajdina, kojoj je dao značajan doprinos, odnosi se prije svega na primenu numeričkih metoda u Teoriji elastičnosti i Teoriji konstrukcija, i u Teoriji tankozidnih nosača. Radovi Hajdina iz ove oblasti, objavljeni najvećim delom u inostranstvu, spadaju u najzrelije i najznačajnije radove ove vrste. Prikazani su u nizu časopisa i revija, citirani i korišćeni u brojnim radovima i publikacijama stranih i domaćih naučnika. Izuzetnu vrednost iz ovog opusa predstavljaju dve monografije: "Dünnwandige Stäbe", Bd. 1 i 2 (sa Dr. C.F. Kollbrunnerom) objavljene u izdavačkoj kući Springer 1972. i 1975. godine. Monografije su po sadržaju jedinstveno delo i na originalan način, sa čitavim nizom priloga izlažu oblast kojom se autor bavio više od 20 godina.

Naučni opus profesora Hajdina od oko 199 radova, (od čega je približno polovina objavljena u inostranstvu u najuglednijim časopisima); citiran je preko 380 puta u inostranoj literaturi i nekoliko stotina puta u jugoslovenskoj literaturi.

Profesor Hajdin je u svetu veoma cenjen autor čitavog niza čeličnih i betonskih konstrukcija. Njegova sledeća postignuća zaslužuju posebnu pažnju: železnički most sa kosim zategama preko rijeke Save u Beogradu (sa Lj. Jevtović), 1979, centralnog raspona od 254 m, i ukupne dužine od 556 m. To je prvi most ove vrste za železnički saobraćaj; drumski most sa kosim zategama preko reke Dunav u Novom Sadu (1981), sa rekordnim rasponom od 351 m; lučna brana Glažnje (Makedonija), visine 85m (1967); najveći most sa kosim zategama (375 m raspona) preko reke Visle u Poljskoj.

Tokom svoje profesionalne karijere profesor Hajdin je obavljao brojne naučne i stručne djelatnosti u mnogim udruženjima u Jugoslaviji i inostranstvu: Predsednik je jugoslovenske grupe Međunarodnog udruženja za mostove i visokogradnju (IABSE), i član je stalnog odbora ove organizacije, predsednik je jugoslovenskog odbora Internacionalne Unije za teorijsku i primijenjenu mehaniku, predsednik je Jugoslovenskog društva građevinskih konstruktera.

Bio je gostujući profesor za predmet Tankozidni štapovi na Švajcarskom Saveznom institutu za tehnologiju (ETN) u Cirihi od 1971. do 1973. godine, gost naučnik Švajcarskog udruženja za čelične

konstrukcije. Boravio je u više navrata u Švajcarskoj i učestvovao u istraživanju u oblasti Teorije tankozidnih štapova. Osim toga održao je čitav niz predavanja na naučnim skupovima, na stranim univerzitetima, i institucijama. Učestvovao je u radu više različitih naučnih komiteta internacionalnih simpozijuma i konferencija.